La carta

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Gossos

-

El jardí del temps

Lletra original

He buidat l'armari i he vist la cartaque tant de temps he estat buscant.Em parlaves dels teus somnis,d'allà on volies arribar i em deies:"No paris de donar-me forces per demà,buscaré la bandera on hi cabrem tots junts,amb força fes-te una imatge dins del capd'allò que vols que et passi i et passarà".El temps ha fet de tu i de mi una casaplena de llums i de miralls.Hi ha una nena fora el porxoamb una tassa entre les mans, jo et dic:"No paris de donar-me forces per demà,buscaré la bandera on hi cabrem tots junts,amb força fes-te una imatge dins del capd'alló que vols que et passi i et passarà".No se t'acaba el temps, l'hivern passa corrent,no et deixis d'abrigar pel que pugui passar.Serà i serem com bufa el vent, sense quedar-nos quiets,lentament caminant, els dies van passant.Queden tan lluny les primaveresque ens inventàvem al mal temps.Ara jo penso en les que ens quedeni no vull que siguin diferents.Cau el Sol en la distància,la nit arriba al seu moment,hi ha una nena fora el porxoque riu i ens mira fixament."No paris de donar-me forces per demàbuscaré la bandera on hi cabrem tots juntsamb força fes-te una imatge dins del capd'alló que vols que et passi i et passarà".No se t'acaba el temps, l'hivern passa corrent,no et deixis d'abrigar pel que pugui passar.Serà i serem com bufa el vent sense quedar-nos quiets,lentament caminant els dies van passant.

Lletra traduïda

Paraula que alimenta

A vegades passa que, un cop presa la decisió de viure en parella, o de qualssevol altre estil de vida compromès, calen records i fites noves per animar la opció presa i seguir endavant. Ens calen forçes noves, banderes noves, imatges noves que ens estimulin. En la cançó que hem escoltat aquest paper revitalitzador són les paraules d'una carta antiga. Per a d'altra gent pot ser una fotografia o un objecte. Per als cristians la força ens arriba per la Paraula, que no son lletres mortes sinó l'Esperit de Jesús que continua xerrant i fent de les seves en el nostre dia a dia. Aquí tens la carta d'una parella que s'ha anat alimentant de la força de la Paraula i s'ha deixat fer pel vent de l'Esperit:

Els nostres anells de plata (Sílvia i Xavier , quaderns Cristianisme i Justícia nº 98)

1. Intentem ser coherents: Som un matrimoni del barri de Gràcia de Barcelona, parella des de fa 16 anys i pares d'una petita família nombrosa de 10, 7 i 4 anys. A casa simplement intentem no fer una dissociació insultant entre sentir i fer. El que hem fet no és ni extraordinari ni meravellós, simplement és un acte de congruència amb allò que diem que creiem: la fe en Jesucrist, i en un model de societat diferent, igualitària i solidària. **2. Com ser solidaris en familia**: La solidaritat comença a casa, amb un mateix, amb la parella, els fills, amb els pares grans..., de vegades és més fàcil ser solidari fora de casa que dins de casa.Vam optar pels fills. Això significa donar-los el nostre temps per estar dia a dia amb ells, en detriment d'altres activitats: reduir les nostres jornades laborals per poder portar-los a l'escola i anar-los a buscar, optar per treballs que ens permetin compartir amb ells el seu temps, en detriment d'altres amb millors sous o d'altres opcions professionals.En primer lloc, en el moment d'arranjar la nostra casa, la nostra intenció va ser de moblar-la amb senzillesa, i evitar les obres que no fossin estrictament necessàries. Els nostres anells de compromís són de plata en lloc d'or, com a símbol d'austeritat. Les portes de casa sempre han estat obertes per a tot i tots, i sempre hem intentat tenir temps per qui ens vingués a visitar.En certs moments de la nostra vida, no va ser fàcil ser austers, si més no per a nosaltres. Mantenir-te senzill, pobre, solidari es complica quan entres en la roda de la societat. Has d'optar entre entrar en aquest "tren de vida" o no... I, de vegades, les temptacions són fortes. **3. Com fer-te solidari amb el món:** Pensem que cal anar fent passos: Hem estat **objectors de consciència**, en el servei militar i fiscals, opcions que són un instrument transformador de la societat. Recent casats vam estar un breu espai de temps **treballant a Guatemala**, com a metge i fent classes en una escola rural. Durant aquesta experiència, vam conèixer el Benjamí, un jove maia tzutuil al qual vam ajudar a pagar els estudis universitaris de magisteri i psicologia. Aquests últims anys, hem iniciat un nou compromís. Un dia al mes un de nosaltres dos va a dormir al **"Sostre"** de la Barceloneta, un dormitori per a indigents. Per a nosaltres té el sentit de tornar als seus usuaris la dignitat de persones que la nostra societat deshumanitzadora els ha pres. No hi ha dubte que és molt arriscat el camí marcat per Jesús sense que ningú t'acompanyi, cal fer-ho en comunitat. Nosaltres hem tingut la immensa sort d'estar acompanyats des de fa gairebé vint anys, per una petita comunitat de pregària, de vida, de compartir, i des de fa cinc anys pertanyem també al moviment de l'ACO (Acció Catòlica Obrera). Els nostres companys, generalment més valents i arriscats que els nostres, sempre ens han portat i impulsat per aquest camí solidari.